

అత్తా కోడలు

అందాలభరిణి ఎవరంటే మా వదినే నని చెప్పొచ్చు. చంపకి చారెడు కళ్ళతో, పసిడి ఛాయతో మినమినలాడి పోతుంటుంది. స్వభావం కూడా చాలా మంచిది. కాని ఒచ్చిందల్లా ఒకటే చిక్కు. ఆమెని ఎవరూ పల్లెత్తుమాట అనకూడదు. అంతా తన యిష్ట ప్రకారమే జరగాలంటుంది. అందరి తోను అన్ని విషయాల్లోనూ చాలా మంచిగా ప్రవర్తించే అమ్మ, కోడలిదగ్గరి కొచ్చేసరికి ఎక్కడలేని ఒడితనం ఒలకబోస్తుంది.

నిజంగా వీళ్ళిద్దరితో వేగటం నాకు చాలా చికాకు. ఏదో చిలిపి పని చేసో, వెంకి జవాబు చెప్పొ వదిన అంటించేది. అగ్నిహోత్రం దాంతో పెద్ద ప్రళయం లేవదీనేది అమ్మ నా కెందుకీ గొడవ అని పోయేదాన్ని. కాని ఇట్టే గడిచిపోయేది ఆరు గంటల కాలం కాలేజీలో. మళ్ళీ ఇంటి కొచ్చేసరికి కార్యక్రమం లక్షణంగా జరుగుతుండేది. ఇంతా చేస్తే ఏం లేదు. పువ్వులు చేతి మూకడతానని వదిన, 'ఒద్దు, కాలిమాల కట్ట'మని అమ్మ! జడలోకి అది బాగుంటుందని ఆమె; ముడిమీదికి ఇది అందం అని ఈమె! 'పోనీ మీమట్టుకు అలా చేస్తానని సరిపెట్టచూపేది వదిన. 'ఇంట్లో నలుగురూ ఓలా ఉండక పువ్వులు పెట్టుకోవడం దగ్గరించి

భేదమే చేస్తారు' అని అమ్మ ఉమ కునేది. ఇంతే కారణం. ఇదే కాదు.

అనలు వీళ్ళిద్దరి కలహ కారణాలు ఎప్పుడూ ఇంతమాత్రంగానే ఉండేవి. ఏదో ఒక దానిమీద వీళ్ళిద్దరికీ అలా జరుగుతూనే ఉండేది రభస. పోనీ నేను పోయి ఎవరిప్రక్క మాట్లాడదామన్నా భయమే. ఇంకానే అమ్మ 'నువ్వు తయారవుతున్నావు' అని నన్నే

కె. ఎస్. దేవి

తిమితుంది పోనీ అని అటు పోతే, 'ఆడబడుచువై నందుకు నేర్చుకున్నావులే' అంటుంది వదిన.

దేవుడా! ఇంక ఈ ఇంట్లో శాంతి ఉండదు కాబోలు అనిపించేది. ముఖ్యంగా నాకు. ఎంచేతంటారా అన్నయ్య, నాన్నగారు అంటే మా యింట్లో అందరికీ హడలే. వాళ్ళింట్లో ఉన్నంతసేపూ చివరికి మా చెల్లి కూడా కిక్కిరుమనదు. తరవాతా? మా అందరికీ సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యం ఒచ్చేనేది. వాళ్ళ పొద్దున్న 9 గంటలకి ఆఫీసుకు వెళ్ళితే, మళ్ళీ రాత్రి 10 గంటలకే ఇంటికి రావటం. ఎంకొన్నీ ఉన్న చిక్కల్లా నాకే ఒచ్చిపడింది. పోనీ పెద్దది, ఏదో అంటుంది అని వదిన ఊగుకున్నా బాగుణ్ణి. కాని ఈమె మాత్రం ఏం తక్కువ తిన్నది? అలా అని - మేడి పండు చూడ మేలిమై యుండును, పొట్ట విప్పి చూడ పురుగులుండు' అన్న రకం కాదు సుమండీ. స్వచ్ఛమైన స్వభావం ఉన్నదే. కాని అత్తవారింట్లో కాపురం చేస్తున్నా, చిన్న తనం చిలిపిచేష్టలుమాత్రంపోలేదు.

గుసగుసలు

ఫోటో : - జి. ఎస్. భూషణ్ (మద్రాసు.)

★ అత్తాకోడళ్లు ★

ఏ పన్నైనా తనకి నచ్చినట్లు కాక ఇతరుల ఇష్టప్రకారం చెయ్యడం బానిసత్వమని అనుకుంటుంది.

ఆ రోజు, బహుశా, మంగళవారం అనుకుంటా. జోరుగా వర్షం కురుస్తోంది. ఇంటర్వల్లో ఇంటి కళ్ల లేక కాలేజీకే కాఫీ తెప్పించుకుని తాగే. కాని సాయంత్రం ఇంటి కళ్ళకే తప్పదుగా. వదినె కారు కూడా పంపింది వేగం రమ్మని. సరే. ఎలాగూ తప్పదు ఇంక అని బయల్దేరాను-మావాళ్ళ క్యూలు ఆసాంతం వినడానికి చెవులు సరి చేసుకుంటా.

వీధిగుమ్మంలోనే వదినె ప్రత్యక్షమయింది. సావిట్లో అమ్మగారి దర్శనమయింది. కాని వీళ్ళిద్దరి మధ్య మామూలుగా జరిగే జగడం తో తుల్యమైన సంభాషణ ఏదీని పించకపోయేసరికి ఆశ్చర్యపోయా. 'వేగం డ్రెస్సు వేసుకో సుధా. నీనీ మాకి పోదాం' అంది వదినె 'నీవు సిద్ధంకావే శశీ. దానికి కాఫీ నేను ఇస్తా' అంది అమ్మ. ఓ! మైగాడ్. ఏమిటి వై ప రీ త్యం అను

కుంటూ ఐదు నిమిషాల్లో రెడీ అయ్యాను.

కారు మెయిన్ రోడ్డుమీంచి వేగంగా సాగిపోతూంది. 'ఏ నీనీ మాకి' అని అడిగా వదినె. 'సంసారానికి పోదాం' అంది ఆమె. 'కాదు దీక్షకి' అంది అమ్మ. 'సంసారమే బాగుంటుంది' దంది వదినె. మరేం. మళ్ళీ మామూలు వ్యవహారం ప్రారంభమవుతుంది కున్నా. పూర్తిగా దానికి వ్యతిరేకం అయింది! 'సరే. దానికే పోదాం' అంది అతి సరళస్వభావం తెచ్చు కుంటూ అమ్మ. నిజంగా నేను తలక్రిందులై పోయాను - అకారణంగా ఎందుకీలా ఇద్దరి మనసులూ ఏకమయిపోయాయి అని.

సినిమా చూస్తున్నానే కాని నా మనసులో అంతా వీళ్ళ వింత ప్రవర్తనే మెదులుతోంది. ఉండబట్టలేక ఇంటర్వల్లో అడిగేనే వదినె 'అమ్మని ఏం మందుపెట్టి లొంగదీసుకున్నావు' అని. ఆమె నవ్వుతు 'నేనేం చెయ్యలేదు సుధా. ఆవిడే నబబుగా మాట్లాడటం మొదలె

ట్టారు. అనవసరంగా దెబ్బలాడటం మొదలు కని నేను సరిపెట్టుకుంటున్నా' అంది. ఆ సమాధానం నాకు బొత్తిగా నచ్చలేదు.

"ఎంత నే పట్నీంచి ఈ నయోధ్య?" అని అడిగాను.

ఈమాటలు నన్ను చూసి నాలుక వెళ్ళబెట్టి వెక్కిరించింది వదినె. "అయిదు గంటలనించి" అంది.

అయిదు గంటలకి ఏం జరిగివుంటుందా అని ఆలోచించా. ఎంతకీ బోధపడలేదు. అడిగేశా.

"అయిదు గంటలకి ఏం జరిగిందే?"

వదినె నవ్వేసింది. "ఈమధ్య మీ స్కూల్లో నాటకం వేశారు జ్ఞాపకం వుందా?"

"ఆ"

"అందులో కథేమిటి?"
"కథే ఏంటా?" జ్ఞాపకం తెచ్చుకున్నాను. అందులో అత్తాకోడళ్ళు తగువులాడుకుంటారు. చివరికి తగువులు మానుకుని సుఖపడతారు.

"ఆ! తెలిసింది" అన్నాను.
"అయితే అమ్మకి మనమవో?"

వదినె నా వీపుమీద చరిచింది. మెల్లిగా చెవిలో చెప్పింది. "ఆ సంగతే అత్తగారికి అయిదు గంటలకి చెప్పాను."

"అమ్మ దొంగా" అని వదినె వీపుమీద కొట్టబోయి అంతలోనే చెయ్యి దించేశాను. ★

అన్ని చోట్ల ఏజెంట్లు కావాలను.

"డాక్టరు పాల్ గారి లాటస్ తే నే" కంటిలో పువ్వు పగెలా కంటిజియ్యలకు ప్రకృతి సర్జన్లను నమ్మకము. విరహాయుజున ముది. కంటిచూపు వృద్ధి చేయును | డ్రా. డ. సి. 2, గ్రామం దు. 3/4, 4, గ్రామం దు. 5/6. అప్పారాజు కంపెనీ, 286, నేతాడి మద్రాసు-5. పు. 5-1